

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Meditatio prima, De Christi descensu ad Limbum, vt iustos ex eo educeret,
ac de gloria, quam illis communicauit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

MEDITATIO I.

DE GLORIOSO CHRISTI
Domini nostri ad Lymbum descen-
su, vt iustos inde educeret; & de
gloria quam illis com-
municauit.

PUNCTVM I.

RO fundamento huius Me-
ditationis considerandum
est, quis ille sit locus Lym-
bi, quæ personæ in illo de-
tinerentur, & quæ earum
esset occupatio vsque ad
Christi ipsius mortem.

I.

Zach. 9. 11.

LYMBVS est locus quidã subterraneus, qui
propterea infernus dicitur, cū dicimus Chri-
stum Dñm nostrum ad inferos descendisse; qui
etiã appellat̃ *lacus sine aqua & vincitorũ Carcer*
obscur⁹, &reis porti., ferreisq; seris adeò forti-
bus clausus, vt nulla aut humana aut Angeli-
ca potestas, ad eas confringēdas esset sufficiēs;
nec ad educēdū inde aliquē, qui eò esset semel
ingressus. In hoc Lymbo, quasi in deposito &
carcere tenebantur animæ omniū iustorū, et-
iãsi fuissent sanctissimi, eò quod nullus posset
ingredi cœlū, propter peccatū Adami, donec
Christus Dñs pro omnibus moreretur. Erat ita-
q; ibi ipsemet Adamus & Eua, Abel filius
eius Noe, & Abraham, cum SS. Patriarchis,

Moyles

Moyſes & Dauid, cum Prophetis, & magnus Baptiſta, ac Sanctus Ioseph, cum ceteris iuſtis, qui ante Chriſti Paſſionem obierant.

CONTINVA eorum omnium occupatio erat, ſuſpirare aduentum Meſſiæ, vt illos inde liberaret; claramque Dei viſionem ipsis communicaret: quiſque autem affectuoſam illam orationem ſæpius ibi repetiuerit, quam viuës dicere conſueuiſſet. Dauid dixerit: a *Oſtende nobis, Domine, miſericordiam tuam, & ſalutare tuum da nobis.* b *Excita potentiam tuam, & veni vt ſaluos facias nos.* c *Quemadmodum deſiderat ceruus ad fontes aquarum, ita deſiderat anima mea ad te Deus: ſitiuit anima mea ad Deum fontem viuum, quando veniam & apparebo ante faciem Dei?* d *utinam dirumperes cælos, & deſcenderes: à facie tua montes, qui ſuprà nos ſunt, deſtuerent:* e *Rorate cæli de ſuper, & nubes pluant iuſtum; aperiat ſe terra, & germinet Saluatorem.* Similiter cæteri Sancti, feruentibus deſiderijs & ſuſpirijs, inceſſanter orationes ſuas repetiuerint, foelicem illum diem ſuæ redemptionis expectantes, quamuis non ſine illo dolore, de quo ſapiens ait: f *Spes qua differtur, affligit animam:* quæ tamen, cum prope eſt, vt deſiderium impleatur, exultat. Et ita deſcendens ad illos S. Ioânes Baptiſta, & exercens etiam ibi Præcurſoris manus, quod habuerat in mûdo, plurimùm illos exhilarauit, dicens; gaudete & *leuate capita veſtra: quoniam appropinquat redemptio veſtra.*

II.

a *Pſal. 84. 8.*b *Pſal. 79. 3.*c *Pſal. 41. 1.*d *Iſai. 64. 1.*e *Iſai. 45. 8.*f *Prou. 13. 12.*g *Luc. 21. 25.*

EX hac consideratione, similes deducam affectus, cogitans animam meam, vincam & captiuam in hoc corpore detineri, tanquam in Lympo & carcere tenebroso, gemens ac desiderans venire CHRISTVM Dominum nostrum ad illam liberadam & secum deducendam, *g desiderium habens cum Apostolo dissolui & esse cum Christo, & gemens cum eodem, infelix ego homo quis liberabit de corpore mortis huius? & cum Dauide? h Educ de custodia hac animam meam ad confitendum nomini tuo.*

g Phil. 2. 23.

h Psal. 141. 8

HI & similes alij affectus, familiares & veluti proprij sunt hominum perfectorum, qui coeperunt gustare Diuinæ vnitionis suauitatem; cuius absentiam grauiter sentientes, dicunt cum Dauide: *i fuerunt mihi lachrymae meae panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie; vbi est Deus tuus?*

i Psal. 41. 4.

PVNCTVM II.

*S. Thom. 3.
p. 9. 52. in
Symb. De-
scendit ad
Inferos.*

STATIM atque Christus Dominus noster in cruce exspirauit, remanente in ea eius corpore, Diuinitati coniuncto; sanctissima eius anima, eidem etiam diuinitati cōiuncta, ad Lympum descēdit, vt iustorum animas ibi detentas, inde eriperet. Hoc factō patefecit diuinum verbum incarnatum easdem virtutes, quas in suo aduentu in mundum manifestauerat: vt nos intelligeremus, etiam post mortem suam, nō esse illarum oblitum. Quas meritō expēdere debemus, vt eiusdem Domini amore accendamus: Præcipuè verò duas.

PRIMA

I.

PRIMA virtus fuit immensa, ipsius BONITAS ET CHARITAS quæ ipsum permouit, vt per seipsum veniret ad saluandum mundum, quãuis id potuisset etiã alijs præstare medijs: sic etiã, quamuis potuisset has iustorũ animas, è Lyombo liberare, non descendens eò per se ipsum, siquidem vel verbo illas potuisset inde educere, sicut Lazarum eduxit ex sepulchro, solo illo verbo, *Lazare veni foras*; vel Angelos mittere, qui illas ad suum conspectum deducerent: nihil tamen horum voluit, sed vt ipsa met anima sua realiter & verè ad Lymbum descendens, illis ostenderet amorem, quem erga illas habebat, & quanti illas faceret, & quàm sibi placuissent illorum obsequia; & ipsamet per se ipsum, passionis ac mortis suæ fructum illis applicaret, iuxta id, quod prædictum erat: *a Tu quoq; in sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua.* O æterne animarum amator, quem es ebrius amore earum, qui nec ad punctum potes esse sine illis! nam statim atq; desisti viuere inter homines, voluisti animam tuã viuere cum animabus; & esse, vbi illæ sunt, ea illis bona præstans, quæ ante mortem tuam hominibus præstabas. Veni Domine, & visita animam meam, coniungere illi, eamque amore isto tuo ita inebria, vt à te nũquam separetur, neque aliud vnquam velit, quàm semper tibi coniunctam esse. Amen.

II.

SECUNDA virtus fuit profundissima HVMILITAS, quam exercuit, non solùm
ad mi-

I ad miseram hanc terram descendens, sed etiam ad infimam eius partem, quæ carcer erat, poenæque peccatorum, per aliquot horas ibi subsistens, non ut vincus: sed ut vincitorum liberator: ut hac ad infimum usque terræ humiliatione, consequeretur exaltationem, usque ad supremum cœli, iuxta illud Apostoli,

b *Eph. 4. 9.* *b quod autem ascendit; quid est, nisi quia & descendit primum in inferiores partes terræ. O humillime Domine, qui post victoriam obtentam, eâ vis gaudere, tot indicijs humilitatis, cōcede mihi, ut me humiliem, & ad vltimum locum descendam, in quo diutius immorer,*

c *Luc. 14. 11.* *sciens c quia eadem mensura, qua quis in terra se humiliat, exaltabitur in cœlo.*

PUNCTVM. III.

I.

QVAMVIS ingressus Christi Domini nostri in Lybnum, fuit in momento, & absque vlla resistantia; licet tamen eius modum, & insignem pompam perpendere, qua ingressus est; cogitando, sanctissimam illam animam, multis Angelis tanquam famulis & ministris suis stipatam descendisse, qui verba illa præmiserint: (quamuis ad litteram, præcipuè de eiusdem Christi Domini in cœlum ingressu intelligantur, ut postea videbimus) *Attollite portas, principes, vestras, & elevamini porta eternales: & introibit Rex gloria,* quibus principibus interrogantibus: *quis est iste Rex gloria?* Responderunt: *Dominus fortis*

a *Psal. 23.*
7. 10.

& po-

& potens: Dominus potens in pralio. O Rex gloriosissime, gaudeo, quòd gloria & fortitudo tua ab Angelis promulgetur, & quidem ipsis Dæmonibus; vt te agnoscant, & tuis pedibus prostratos, tibi se dedant. O Rex fortissime, & potentissime, quàm est recens tua fortitudo, & quam fortis tua potentia; si quidem in pugna occumbens, victor tamen ex ea euadis ipsam mortem manctando, & eius vincendo auctorem!

FINXERVNT principes tenebrarum, se surdos ad hoc primum mādaturum; quod cūm Angeli secundo repeterent; eandem illi quæstionem proposuerunt; quibus responderunt Angeli: *Dominus virtutum, ipse est Rex gloria.* O Rex gloria, quàm aptè conuenit tibi nomen, *Domini virtutum*; quia verè es Dominus charitatis, humilitatis, obedientiæ, patientiæ, & cæterarum virtutum cœlestium, quas in Passionis tuæ pugna nobis comparasti; quas instar prædæ & spoliolum, tuis electis distribuis. Es quoque Dominus virtutum, quia omnia opera sancta, fortia, & gloriosa à te procedunt, quibus tui regni gloriã patefacis, tuosque subditos gloriosos facis: tu Dominus es virtutum cœlestium; & tuo dominio subiiciuntur Potestates, & Dominationes, & omnis militia curiæ cœlestis; in cuius præsentia, omnes illæ tremunt, & se ipsas prosternunt, adorantes te tanquam Deum suum, Regem suum, & supremū Dominum. O Domine virtutum, fac me earum participem; si quidem pro me

II.

illas

illas comparasti. O Domine charitatis, infunde illam cordi meo, vt amore tuo totum liquefcat. O Domine humilitatis, fac illam altis in anima mea radices iacere, vt in conspectu tuo gratiam inueniam.

III.

DENIQUE perpendam gloriosi huius Regis omnipotentiam, qui virtute sui, sanguinis, confregit & contriuit seras & portas infernales, penetrans nullo resistente, ad profundum chaos & inferiorem partem terrę, vt extraheret inde vinctos, dissolutis eorū catenis. Quapropter gaudere debeo, & cum Dauide cantare, *b Confiteantur Domino, misericordia eius, & mirabilia eius filijs hominum: quia contriuit portas areas, & vectes ferreos confregit: Portæ areae sunt peccata mea, quæ ingressum Deo in animam meam prohibent; vectes ferrei, obices sunt, à Dæmone & carne appositi, ne Deus illos dissoluat; catenæ fortissimæ sunt Passiones, quibus vinctus teneor, ne bonum faciam, quod vellem. Confiteantur ergo tibi, Saluator mi, tuæ misericordiæ, & vniuersus mundus te glorificet, propter mirabilia, quæ facis erga filios hominum: quia tuâ omnipotentia confringis hæc omnia impedimenta, portas, vectes & catenas ferreas, vt pateat tibi aditus in animas nostras, easque vindices in libertatem: contere, Domine, meas, & ingredere animam meam, vt te glorificet, & misericordias tuas cantet in æternum. Amen.*

*b Psal. 106.
15.*

PUNCTVM IV.

INGRESSA itaque sanctissima Christi Domini nostri anima in Lymbum, illustravit cęlesti quodam lumine oēs illas tenebras, vt sapientia diuina incarnata, impleret quod promisit, cum dixit : *a Penetrabo omnes inferiores partes terra, & inspiciam oēs dormientes, & illuminabo omnes sperantes in Domino.* 2 Eccl. 24. 45.

Statim autē omnib. illis animabus, quę ipsum expectabant, impertiuit lumen quoddā glorię, quo diuinam essentiam & maiestatem sui Liberatoris aspicientes, omnes fuerunt glorificatę; Lybo illo in cęlum, & carcere victorum, in beatorū Paradysum commutatis.

CIRCA hoc consideranda in primis est ingens illarū animarū læticia, ex repētina & admirāda sui status mutatione, & subita Dei visione, quę suprema est beatitas, qua nunc fruuntur. O quām saturę fuerint, quām plenē sibi fati factum, pręmiumque pręteritorum omnium laborum sibi redditum iudicauerint! quām gratas ei se exhibuerint, qui tantum bonum, tantis proprijs expensis illis comparauerit! omnes illum adorauerint, omnes laudauerint, & de tanta victoria fuerint congratulati. Licebit imaginari per choros illos accessisse, vt illa pręstarent, eumque recognoscerent, vt euenire solet, quando Rex nouus in suum regnum primū ingreditur.

PRIMVS Chor^o fuerit Patriarchar. cū omnib^o filijs, q̄ illorū fidei & sãctitatis hęredes fue-

runt;

runt; qui omnes illum adorantes, supremum suum Patriarcham, & Patrem futuri sæculi agnouerunt, se eius filios confitentes & laudantes, ob cœlestem hæreditatem, quam ipsis acquisuerat. Mox sequebatur secundus Chorus Prophetarum, qui vt supremum Prophetam illum agnouerunt, gratias agentes quòd omnia à se prædicta, plenè ipse impleuisset: sicut etiam quæ per ipsos ille promiserat. Hunc secutus est tertius Chorus summorum Sacerdotum & Leuitarum, qui ipsum tãquam summum & supremum Sacerdotem, adorantes, gratias egerint, ob sacrificium ab ipso in cruce oblatum, pro omnium peccatis. Secutus est quartus Chorus Sanctorum ducum, Iudicum, & Regum, cum reliqua electa multitudine populi Dei, qui illum vt supremum Regem cœli & terræ adorantes, congratulati fuerint de obtenta victoria contra Principes tenebrarum, & confracta superbia illius, qui vocatur Rex filiorum Superbiæ. Accessit deinde quintus Chorus illustrissimorum Martyrum, ab Abel vsque ad innocentes infantes, qui ab Herode fuerunt occisi, qui omnes ipsum adorantes, gloriosum Martyrum Regem fuerint confessi, gratias agentes, ob illustre Martyrium, quod in cruce sustinuit.

OMNES hi quinque Chori, ducem & signiferum suum habebant, gloriosissimum Prophetam, Martyrem, & Præcursores Christi, Sanctum Ioannem Baptistam: qui omnes vna voce, & Diuino quodam concentu, cecinerint

diui-

diuinum illud canticum Apocalypsis : b *Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & diuinitatem, & sapientiam & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem.* Et illud alterum : c *dignus es Domine, aperire has portas æternales, quoniam occisus es pro nobis & redemisti nos Deo, in sanguine tuo, ex omni tribu & lingua, & populo, & natione, & fecisti nos Deo nostro regnum, & Sacerdotes, & regnabimus tecum super terram.* Et mox coronas gloriæ, quas habebant accipientes, & confitentes, eas non suas, sed diuini huius Agni esse, proiecere ad eius pedes dicentes : d *Dignus es, Domine DEVS noster, accipere gloriam, & honorem, & virtutem, quia tu creasti omnia, & propter voluntatem tuam erant, & creata sunt.* Tu nos redemisti, & has nobis coronas comparasti, ideoque tuæ sunt, tibi que omnis debetur gloria, in sæcula Amen. Cùm singulis hisce Choris, decet, easdem me laudes Christo Domino decantare, eumque vt Patriarcham, Prophetam, Sacerdotem, Regem, & Martyrem eminentissimum & omnium præstantissimum laudare.

HINC pergam, considerare immensum gaudium, quo fuerit affecta ipsius Christi Domini anima, cùm tantam animarum multitudinem vidit sanguine suo redemptam ! O quantum fuerit gauisa, quod venerit in mūdum ad illas redimendas ! O quàm bene collocatos iudicauerit oēs suæ Passionis labores, dum vidit primos hosce fructus adeò copiosos. Hic vidit impletum, quod æternus Pater promiserat, di-

b Apoc. 5. 12

c Apoc. 5. 9.

d Apoc. 4. 11.

II.

cens: e pro eo quod laborauit anima eius, videbit & saturabitur: ideo dispersitiam ei plurimos filios & subditos, & fortiū diuidet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, & cum sceleratis reputatus est. O dulcissime Redemptor, congratulor tibi de isto gaudio, quo afficeris in præmium tristitiæ ac doloris, quem iustinuisti: aptè quidem conueniunt quinque hi Sanctorum chori, quinq; vulneribus, quibus illos à Dæmonis seruitute redemisti: decet omnino gaudere de tanta filiorum multitudine, quam tibi Pater æternus dedit; agoque tibi gratias, ob diuisa cum eis spolia; tanto cuius præmio collato, quantus eius fuit labor: Largire & mihi aliquid horum spoliolorum, vt feruiam tibi, sicut isti sancti fecerunt; & eò perueniam, vt præmio illo fruam, quod illi sunt consecuti, Amen.

Ex his omnibus denique, longam in Deo fiduciam concipiam; vt non defatiger sperando; nec sim anxius propter ipsius dilationes & moras: siquidem nullus est terminus, qui tandem non perueniat; & in vno momento ac repente tantum ipse infundat gaudium, vt pro multorum annorum laboribus abunde rependat.

PUNCTVM V.

S. Thom. 3.
p. q. 52. a. 4.

MANSIT Christus Dominus noster in Lympo, toto tēpore, quo fuit corpus eius in sepulchro, triginta sex videlicet aut quadraginta horis, exercens in eo car-

cere

cere humilitatem & charitatem, & iustis præmium tribuens in eo loco, qui fuerat illis instrumentum laboris. Verùm non destitit, admiranda ibi opera facere, quibus illorum iustorum gaudium auget.

IN PRIMIS, paucis horis, postquam ipse eò descenderat, peruenit anima foelicis illius latronis, cui impleuit ipse Redemptor verbum, quod in cruce dixerat: *a hodie mecum eris in paradiso*: nam, cum primùm peruenit, illam collocauit in coelesti paradiso, in clara scilicet Dei visione, ex qua omnes deliciae profluunt, quæ sunt in Paradiso. Et quoniam CHRISTVS Dominus consuevit eos valde honorare, qui ipsum honorarunt: ibi in omnium illorum conspectu, animam illam honorauit, referens toti illi coetui, qua ratione, inter tot, qui ipsum in cruce pendentem, irridebant, & blasphemabant, bonus ipse latro, ipsum verum Regem & Deum confessus fuisset. & tunc omnes illi iusti gratias bono latroni egerunt, ob talem confessionem, adeò opportunè factam in honorem Dei & Domini sui; & gauisi cum eo fuerunt: ipse verò laudauerit proculdubio eum vehementer, qui tantum præmium redderet, pro obsequio tam exili. Gaude anima mea, & exulta in Deo salutari tuo, amplectere lubens crucem; ex qua latro vnus descendit ad paradysum, & glorificatur cum Christo, quem fuit in ipsa confessus.

DEINDE credendum est, in eodem horarum

I.

a Luc. 23.

43.

II.

decurfu, quibus fuit ibi Chriftus, etiam fpoliaffe Purgatorium, & eduxiffe inde animas, quæ purgabantur, accelerando folutionē debiti, earum applicata illis aliqua indulgentia, ex virtute pretiofi fanguinis fui, in paffione recens effufi. Expediuerit ergo fortè aliquos Angelos ad Purgatorium, qui nunc has, nunc illas animas ad fe adducerent, magno earum gaudio; tum quòd fe à tantis pēnis expeditas; tum quòd fui liberatoris gloriam, & iucundiffimam aliarum animarum, quæ ibi erant, focietatem viderent: quæ viciffim recēs venientibus congaudebant; illarum gaudiū, fuum proprium reputantes, iuxta leges charitatis. O liberaliffime Redemptor; recordare in hoc die noftri, qui in mortali hac vita degimus, peccata noftra afflictionibus & tribulationibus, quas in ea patimur, purgantes: commuta planctum noftrum in gaudium; purifica nos à culpis, & remitte pēnas omnes, quas noftris culpis promeriti fumus.

III.

ULTIMÒ, licet perpendere rabiem damnatorum, qui perfentientes Chrifti descēfum in Lymbum; viderunt fe relinqui, nec vllam fui rationem haberi: quia digni non erant, quos Chriftus vifitaret, & fua prēfentia confoletur; quin potius ipfos confudit, & pudore affecit, eò quòd noluerint in tempore, medijs illis vti, quæ ipfe ftatuerat, ad veniam peccatorum impetrandam. Nominatim autem licet æftimare pēnam & rabiem infelicis Iudæ, & mali latronis, qui Diabolico furore in fe

ipfos

ipfos proculdubio fremuerint, quòd nò essent
vñ opportuna occasione, quã habuit alter in
ipsa schola Christi, alter in cruce. Ex quo
cautior reddar, vt attendam diligentius, quo-
modo viuã; quia sanguis Christi, vt neminem
ex Inferno educit, qui semel sit eò ingressus:
ita nec prohibet obstinatum eò descendere,
qui deprauato suo libero Arbitrio sangui-
nem ipsum contemnit.

PERPENDAM quoque confusionem & pu-
dorem Luciferi, & reliquorum principum te-
nebrarum, cùm se viderunt à Christo supera-
tos, & ab eius omnipotentia ligatos; vinctos
vero, quos spatio quinq; millium annorum &
amplius collegerant, liberatos iam & solu-
tos. O quanta fuerit ipsorum rabies, cum se
viderunt ad pedes Christi prostratos, quanta
quoque fuerit ipsius Christi gloria, cùm eos
vidit pedibus suis subiectos. Tunc enim, vt
ait Apostolus, *b expolians Principatus potētia* b Colos. 1. 15.
sua, Potestates magna sua auctoritate traduxit
confidenter, prædam magna fortitudine ab il-
lis extrahens, *palam triumphans illos in semet-*
ipso propria sua virtute, & iustitiæ suæ mani-
festatione, coram multitudine Angelorum,
qui iudicio huic adstiterunt. Gaudeo, Salua-
tor mi, de hoc tuo triumpho, contra potesta-
tes illas infernales, & quòd tanta tua magna-
nimitate, *c omnia illis spolia detraxeris, & vni-* c Luc. 11. 22.
uersa arma eorum abstuleris, in quibus confide-
bant. Triumpham etiam, Domine, de eisdem in
me, virtutem & gratiam tuã mihi tribuens, ad

illos vincendos ; mea siquidem victoria, erit tua : omnes enim, qui illos vincimus, per te vincimus, cui sit honor & gloria in sæcula, Amen.

MEDITATIO II.
DE CHRISTI DO-
mini nostri Resurre-
ctione.

PUNCTVM I.

CCEDENTE die tertio post eius Passionem, qui erat dies Dominicus mane, exiit anima Christi Domini ex Lybbo, cum illis choris animarum iustarum, quas secū habebat, & rectā tendit ad sepulchrū, in quo eius corpus iacebat.

I.

PERPENDENDA hīc primū est causa, cur Christus Dominus Resurrectionem suā accelerauerit: cū enim dixisset: *a sicut fuit Ionas in ventre Ceti tribus diebus, & tribus noctibus; sic erit Filius hominis in corde terra, tribus diebus & tribus noctibus.* Hoc tempus, quantū verbi sui veritas patiebatur, abbreviauit, accipiens ex ipsis tribus diebus partē aliquam, eamque valde breuem, partem videlicet feriæ sextæ, quæ fuit vesper; & diei Dominicæ, quæ fuit mane, Ad quod faciendum, impulit eum

immensa

S. Thom 3.
p. q. 53. &
54.

a Matt. 12.
40.
Iona 2. 1.